

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus

vencionals, segons

many i número d'in-

sercions.

BIBLIOTECA
MUNICIPAL



ANY III - NÚMERO 99

OLOI, 9 DE MAIG DEL 1936

PREU 15 centims

Un fet consumat

per R. PLA I CORAL

La invasió d'Abissínia per les tropes feixistes italianes acaba de consumir-se. Contra els exèrcits motoritzats del Duce, contra els potents aparells «Caproni», contra l'horrorosa eficàcia de la guerra química, de res hi ha valgut el patriotisme i l'esforç heroic dels malhaurats abissinis. Itàlia s'ha fet mestressa d'Etiopia en poc més de mig any contra les previsions de tot el món... i amb l'antipatia de tot el món també.

Que les armes italianes s'hagin apoderat d'Abissínia, que contra d'elles s'hi estrellesin la raó, el dret i la justícia, poca cosa té d'estrany. Era massa desigual la lluita entaulada entre els dos combatents perquè la victòria pogués decidir-se a favor de la part agredida. El que revolta, però, el que ha causat la indignació de tota l'opinió liberal i justiciera de tots els països, és que després de tanta faramalla promoguda els primers dies de la guerra per algun dels Estats representats a Ginebra—els quals semblava que havien de menjar-s'ho tot—aquell bluff acabés abandonant Abissínia a la seva pròpia i desastrosa sort.

Tots aquells bons propòsits dels primers dies, que semblava que de cap manera la Societat de Nacions permetria que es consumés impunement l'agressió italiana, on han anat a parar? Ni embargament del petroli, ni tancament del Canal de Suez, ni cap d'aquelles resolucions extremes que el públic, amb tota la seva bona fe, creia imminents la tardor passada, es posaren en joc. Unes hipòcrites i ineficaces sancions econòmiques tansols, mentre tot l'ajut que es donava Abissínia podem ben dir que consistia només en cotó fluix i àrnica.

Potser sí que una intervenció massa enèrgica de la Societat de Nacions o d'alguna de les potències afectades hauria pogut encendre la guerra a Europa mateix, mentre que d'aquesta manera ha restat localitzada a l'Àfrica. Potser sí que és veritat això i així ho volem creure, preferint-ho a qualsevol altre explicació, com per exemple, a una inconfessable debilitat dels organismes ginebrins o a un atrofiament de l'esperit de justícia. Però ja ens serà permès que ens turmenti el dubte de si no serà pitjor el remei que la malaltia.

Certament que la situació actual d'Europa és delicadíssima, i que cal anar amb peus de plom per tal de no suscitar el més petit conflicte que el nerviosisme i la inestabilitat present podrien convertir en una gran catàstrofe. Hi ha, sobretot, la incògnita d'Alemanya, que indubtablement ha jugat un paper destacadíssim en el plet italo-abissini. Convenim en tot això; però amb quina autoritat, a nom de què—preguntem nosaltres—voldrà i podrà la Societat de Nacions erigir-se en àrbitre per tal de parar els peus a qualsevol Estat que el dia de demà pretingui vulnerar l'estat de coses present a Europa? En nom de quins tractats, convenis o pactes li sembla que podrà fer respectar aquest *statu quo* si ha permès que fossin atropellats tots en el recent conflicte italo-abissini? No hauria estat millor, potser, que amb motiu d'aquest s'hagués pres una actitud enèrgica i intransigent per tal de què hagués pogut servir d'avís seriós pels que en el successiu intentessin pertorbar la pau amb qualsevol pretext?

De la manera amb què s'ha procedit, poca cosa s'ha arranjat. S'ha comès la greu injustícia de permetre l'aniquilament d'una nació que formava part de l'organisme ginebrí, la Societat de Nacions n'ha sortit totalment desprestigiada i tots els conflictes que podien haver-hi a Europa han restat en peu. I per afegidura, tots els Estats que, o per esperit imperialista o per descontentament o perquè es creuen en un pla d'inferioritat professen el criteri revisionista i esperen l'hora oportuna per fer valer allò que consideren llurs drets, els tenim més envalentonats, més audaços que mai, tota vegada que han pogut comprovar amb quina impunitat i amb quina desinvoltura es sortia amb la seva el senyor Mussolini. S'ha constituït un precedent massa vist i palpable d'il·legalitat, perquè un altre dia la legalitat pugui prevaler a Europa.

La fi de la guerra italo-abissínia amb la victòria—sense cap mèrit, però—dels exèrcits del duce, a més de representar l'esfondrament de la Societat de Nacions amb tot el que ella representava i podia garantir en el món, representa també—i això es una realitat dolorosa—l'enfortiment del feixisme italià i una advertència animosa a tots els feixismes europeus, als quals no fóra gens estrany que l'ocorregut darrerament els despullés de tots els escrúpols i de tota por per a decidir-se a dur a terme qualsevol trastada.

TROSSETS

per FARRÉ

Es molt difícil governar. Però l'oposició és molt fàcil. Prengui'n nota les oposicions del nostre Ajuntament, amics nostres, i no oblidin a l'ensem que precisa molt mesurar l'actuació pròpia i que cada u es fa responsable de la seva conducta. No seria millor ans de portar a terme certes intervencions, estudiar-les fonament i des de diferents punts de mira?

Que no pretengui ningú portar l'aigua al seu molí, no sigui que ens quedessim tots sense molí i sense aigua, que això és el que cerquen els enemics del poble. I això cal que el poble se n'adoni i els qui li fan l'amic, també. S'imposa serenitat i cordura.

* * *

Per a ésser polític es precisa ductilitat precisió i intel·ligència fina. Es cent vegades preferible el projecte del nostre dilecte amic senyor Aubert de transformar la capella de l'Hospital d'Olot en cambra mortuòria, encara que això retardi un xic el fet, que no treure avui les imatges religioses i deixar perdre un espai ben necessari. Perquè, doncs, forcejar i encendre focs artificials si ens exposem a que calin foc a casa nostra?

, * * *

I prou per avui. Que cadascú se'n prengui, d'aquests trossets, la dosi que més li acomodi. Ningú millor que el propi malalt per a conèixer la seva gana i delit.

Espàrrach i Muller

Instal·lacions i reparacions elèctriques de totes classes. - Material de bona qualitat i preus econòmics.

Estudis i pressupostos gratis

Carrer Sant Rafel, 42.

OLOI